

Elşən Mirişli

Gəncə şəhəri,
tarixçi

XIII Yazı

Biqdiz Qardıq Əli xanın hüzuruna gelib oğlunun etdiklärini bir-bir ona dənişdi və dedi: "Menim öyündənəsilərlərimi eşitmədiyindən bəla pís iş odu (axı) o usaqdır". Əli xan fikrəsf kí, aqər oğum bülən bilsə, yanına galməmiş qarşar və ona görə dedi: "Sən yalan deyirsən, bütün bu hadisələr sənə gərə olub, o, axı usaqdır". Sah Məlik atasının bəla sözərinə bılıb təz geldi, atına diz çökdürdü və atasının ayağını öpmək istədi. Atası onun başına vurub dedi: "Bu bədbəxti tutun!" Onu tutub zindəna saldılar.

Əli xan Biqdiz Qardığını çağının üzr dilidə ve bəle dedi: "Bu usaqı zincirleyib apar ver düşmənlərə, qoy onu istedikləri kimi öldürüb könülləri sad etsinlər". Lakin gecə birlikdə bu veziyəti düşürüb məsləhətələşdilər: "Usaqı bu cür aparmaq yaxşı iş olmazdır. Üstəlik de düşmənə vermək. Əger onları onu öldürsələr, çox lovgalanacaqlar ve etdiklärindən çıxınmeyecekler. Onlar yatmış fitnəni oyadıb, buraya gelecek və səninle savaşacaqlar. Uşağı hamının yanında zencirləməyi əmr etdi. Ən yaxşısı budur ki, onu bu gün bir yerde gözlət, mən de onların qəzəb və kinini yataraq üçün oraya getdim və deym ki, bəs Əli xan oğlunu tutdu və intiqamınızı almaqdan ötrü size tessil etmek üçün mənə verdi. İndi hər biriniz öz yerinize keçin. Əger mən dinləməsələr və tabelikdən çıxsalar, heç olmasa, oğlun sağ qalar. Onu qoşunla göndər, güclə onları eyib itət etdirsin, baş eydərsin". Bu fikir Əli xanı razı saldı. Biqdiz Qardığını bir qaçaqan ərab atına minirdib yola saldı. Oğlunu da o gece gizletdi.

Merv, Sərxas ve Fəramurzan tərəflərək oğuz qəbileleri və bəylər toplandılar. Bu bəylərin bir parçası ayrılb İran tərəfə getdi. Qardıq Merv sərhədlerində onlara çatdı və əhvalatı danişdi. Bəylər hamisi birlikdə dedilər. "Əli xan oğlunu öldürməyinə biz ona köç verməyəcəyik və öz yurdumuza da dönməyəcəyik". Bəylərin böyüyü Kınıq Qazıqurd idi. Xorasan, Buşəng və Merv şəhərlərinə çapar gəndərən üç illik vergi istədilər. Lakin adamlar boyun qaçıb dədilər. "Aranızda çəkişmə razılıqla qurtaranda və padşahımız belli olanda sizə vergi verəcəyik". Bəyləlkə, Amuyerinin hər iki tərifində yaşayınlar ve qəbilelər köç etdilər və Mövdək ilərlə birləşmək üçün min nəfərlik süvari dəstəsi göndərdilər. Bu bəylərin arasında gecəleyir və gizli sırlarının bilicisi Amiran-Kahin adlı müscüm vardi. Kınıq Qazıqurd ondan soruşdu ki, Əli xanla düsmənciliyimin axın neçə olacaq? O, bir saat dündündən sonra dedi: "Sizin içərinizden ədaləti, doğruluğu, qoxmazlığı və eliçiliyi ilə tanımış biri çıxacaq".

Olanın arasında Keraküçü xocanın oğlu Toksumuş (Elçi?) adlı çadır düzəldən bir usta var idi. Onun üç oğlu var idi: Ən böyükü Dukak, ortancı Toğrul və kılıçlı Arşan. Bu adam o gece yuxusunda gorusdu ki, onun gəbəyindən gövdəli və qolunu budaqlı üç ağac çıxdı. Olanın başı gəyə dırındı, "Kılıkları yerdə, budaqları göydə". Yuxusunu danişdiqi Əmiran Kahin ona dedi: "Dirin, heç kimə bi yuxunu və simi söyləmə". Sonra soruşdu: "Sənin neçə oğlun var?" O, cavab verdi ki, üç oğlun var. Əmiran Kahin dedi: "Hər üçü padşah olacaq". Kişi buna inanmadı. Çox kasib olmağna baxmayaraq, gedib əlində olan ikinci çadın saidi, bir neçə qoyun alıb, nəzir kimi payladı. Onun hər üç oğlu qoxmaz, dizibərk iğid idilər. Hər cür oyu ustalıqla ovlayırdılar. Oğuz bəyləri onların məharətə və etmələrini görüb onları ov amri (əmin-sikar) tayınlardı.

Bir dəfə bəylər Herat, Qazna və Kirmanca və Xorasanın başqa vilayətlərinə elçilər göndərib vergi istədilər. Söz yox, xalq bunu yerinə yetirmədi.

Toqsumuşun oğulları içərisində en bacarıqlısı Toğrul idi. O, Kınıq Qazıqurdı dedi: "Mənə bir qəder süvarı verin, gedib maliyəçinin vergisini toplayib getirim!". Buna görə ona min döyüşü verdilər. O, qabaqcadan hər yana elçilər göndərdi və sorusu kılınan üçün verginizi vermirsınız, üzərinizə qarşıqə və ceyirtke kimi əsgər gelir. Hər bir əsgərə iki deşki torbanı doldurmağı və atları bork sürməyi əmr etdi. Topaq deşiklərindən töküldükçək elə toz-duman oldu ki, ətraf qaranlıqlaşdı, heç nə görünmedi. Elçilər daha da uca səsə qışqırıldalar: "Sultan Toğrul saysız-hesabsız ordu ile gelir, sizi qırıb avad-uşaqlarınıñ esir alacaq. Toğrul hər dayanacaqda çoxlu məşəl yandırmağı döyüşçülərə əmr etdi. Bu cümlələrdən hamının canına qorxu düşmüştü. Xalq vergi verməyə razı oldular. Elçilər göndərdilər ki, qoşun getmesin, onlar

maq kimi çirkin davranışının, günahının cəzasını alı".

Əli xan Toğrulun sultan olduğunu oğlu Sah Məlyi öldürüyü xəbarını eşidib qəməkədən xəstələndi və iki il sonar vəfat etdi. Və bütün Oğuz səltənəti Toğrula qaldı. Ətrafdakı bütün əlkələr elçilər göndərdi. Ədalət, doğruluq və yaxşılıq üstündə bir dövlət qurdu. O, dönyanın hər yerindən vergi toplayırdı.

Böyük qardaşı Dukak Qəznəyə və o yerlərə hökmətlilik etməyə göndərdi. Kiçik qardaşı Arşan şahı Ruma və onunla qoşu əlkələrə bay təyin etdi. Bayrından biri olan İl Arşan şahı gürçü əlkəsinin vergisini toplamağı təpəsidi ki, sultan Qızıl Arşanın xəzinəsinə göndərsin.

O, Ruma getdi, savaşın bütün Rum ölkəsini tutdu. Hər il Merve, qardaşı Sultan Toğrula vergi göndərdi. O, iyirmi il, peyğəmberim Məhəmməd əleyhissələmin peyğəmbəriyi qəder padşahlıq etdi. O, ölümdən sonra qardaşı Dukak yerine

ve bu ordu Qara Şit'in qoşunları ilə qarşılaşdı. Orada Kökəm Yavqunun qardaşına Sərhəng adı vermişdilər. Onların arasından çıxbı qardaşının qoşununa qoşuldu. Ordular qarşılıqla aralarında böyük savaşı oldu. Hər iki tərefdən çoxlu ölü və yaralanan oldu. Axırda hər iki təref geri çekildi. Sərhəng ordunun qərargahına gelib qardaşının qulluğundan yer öpüd və başına gələnləri danişdi. O dedi: "Mənə orada sərhəndlik və ev-eşik ağızı vəzifəsinə vermişdilər". Kökəm Yavqu dedi: "Burada da o işləri gör!".

Kökəm Yavqu iyirmi il padşahlıq edib qəfələn öldü. Sərhəng qardaşının cəsədini bir tabuta qoşub bir il xəste adı ilə saxladı və qapılan qoruyaraq ölkənin işlərini idare etdi. Bir ildən sonra ölkənin bəyəri toplanıb. Sərhəngin yanına geldilər və dedilər: "Bir ildir sən hökmətlilik edirsin, qardaşın sağdırı onu biza göstər. Yox, əger ölübsə daha niyə gizlədirsən? Sən özün taxta çıxmalsın". Sərhənd

şeyi yaxşıca öyrənib gördükələrini yerlətəyataqlı danişdilar. Çağrı bəy hər qapıyalıdan geyinib üstən qifilanmış 100 süvari qoşub və buyurdu: "Gece yənsi namaz vaxtı ayıq olun, birtikdə düşmən üzərinə gecə hücum edəcəyik!".

Gecə müəzzin "Ey Davud, səni yer üzündə özümüze xəlifa etdik" əyəsinə oxudu. Davud bunun nə deməli olduğunu sorub. Mənasını öyrəndikdən sonra özün bunun yaxşı olduğunu anladı və birdə qulaq asdı. Hafız deyirdi: "Allahım! Sən istədiyini yüksəldirsin, istədiyini də yərə yixırsan. Xeyir-bərəket sənin əlinindədir. Sən hər şeyə qadırsın".

Davud bu ayının də mənasını bilmək istədi. Onu da xeyri sandı, ürəkəndi və cəsarət artırdı. Qardaşı Çağrı bayla (Bu hadisələri nəqəledən Çağrı bayla Davudun eyni adam olmasından xəbər yoxdur) sözleşəndən sonra birikdə ürək arxayıntı və tamiz qalbə şəhərdən gəlib bir neçə yerdən düşmən üzərinə yerdilər. Döyüşçülər bir anda Məsudu tutub Davudun hüzuruna gəldilər və təslim etdilər.

Səlcuq türk padşahlarının çadır düzəldən Keraküçü Xocanın oğlu Toksumuşun nəslindən olub Kınıq boyundan

Cami ət-təvarixinin Oğuznaməsi

lib çıxdı. Oğuzlar Toğrulu araq öz bəyəri seçmişdilər. Onu Toğrulun yanına getirdilər. Toğrulun böyükülüyü və şöhrəti Qardıqını heyrete getirdi. Toğrul dedi: "Səndən bir söz soruşacam, ancaq düzünü söyle". O razılaşdı və Toğrul dedi: "Nə üçün buraya gelmişsin?" Qardıq cavab verdi: "Əli xan Şah Meliki tutub intiqamınızı alarsız deye size tessil etmek üçün məne verdi. İndi yoldadır. Cərkəd (Cənd) və layetində tezliklə gəlir". Toğrul dedi: "Əger doğru deyirsinə, mənən canını quracaqsın, yox, əger yalansa mənim işgəncələrimdən ölücəksən". Qardıq qoxub hər şeyi olduğu kimi danişdi. Toğrul Qardıqını tutub bir neçə nəfəri də onu qorumaq üçün qoşdu. On altı min əsgəri orada qoşub əmr etdi ki, ehtiyatlı olub yeriñdən terpenmeyin. On dörd min döyüşü seçib onun da altı minini sağ tərefdəki iki dəfə arasında pusquda durmaq üçün qardaşı Dukakın ixtiyarına verdi. Altı min döyüşçünün de kiçik qardaşı Arşanın ixtiyarına verdi. Hər iki dəfə arasında pusquda duranlara yaxınlaşıqca, qardaşları pusqudan çıxaraq iyimiş min əsgəri dövreyə alıb qoşunu qırıldılar. Şah Meliki bir çox tərəfəniş bəyləri ilə tutub qoşubə sevinci ilə geri qayıtdılar. Şah Meliki qoşunun gözü qabağında iki parçaya böldürlər. Toğrul dedi: "Kim padşah olmaq isteyirse, gerek yaxşı qoşa-qanun yaratınsın. Şah Melik pis hərəkətlərinin və bəy qızlannı zorla-

ne keçdi. Yeddi il padşahlıq etdi. O, ölünce Tokuz Yavqunu padşah etdi. Bu bir uyğur adıdır. O, on iki il padşahlıq etdi.

Əsizlədə Saman Yavqunu Mavərinəhərdən sonra taxta oturdu. Samanlılar taxtında ona Saman Xuda deyirdilər və bütün samanlıların ulu babasıdır (Beləlikdə, Samanlıların türk-oğuz mənşəli olmaları sübuta yelir). Sovet tarixçilər oğuz-türk mənşəli Samanlıları uyduurma tarix ilə tacik dövlətinə çevirmişlər. Çünkü tarixdə tacik dövləti olmamışdır.

Saman Yavqundan sonra Ağım Yavqu bir il padşahlıq etdi. Ondan sonra Kökəm Yavqu oldu. O, hələ yaşaçı idi. Bu məməkətin Qara Şit adlı bir nökeri vardı. Deyirler ki, Şah Məlik möglüb olan vaxt bütün Oğuz bəyləri Mervdə toplaşdılar. Salvur öz qəbilesindən olan on min atlı ilə köç edib Xorasan sərhədine gəldi və Kuhistan, Təbəs və İsfəhan tərəflərini uzun müddət talan etdi. Nəhayət səlcuqlar bu ölkələri tutanda Salvur onlara birləşdi və uzun müddət onlara kömək etdi. Axırda onun övladları fars tərəfə getdilər və o ölkəni aldılar. Tarixdə Salqurular adlanan fars atabəyleri onların nəslindəndirler.

Adı ... olan digər Oğuz bəyi min atlı ilə Ceyhunun o təyində yurd salmışdır. Qışlamaq və yaylamak üçün Balkan dağlarına və elecə de Xərezm sərhədiniñə gedirdi. Kutluq bəy və Qazan bəy onun övladıdır. Onların nəslı hələ də davam edir.

Rəsulmənleri Karamanlar, Əşreflər və digər türkmenlər, Səlcuq sultani Toğrul Ruma getdiyi vaxt onunla olan həmin iyirmi min türkmenlərdəndir. Toğrul geri qaydanda onlar orada qalıb yurd salmışdır. Onların bəyi və başçısı Kınıq soyundan olan Arşan idi.

Bundan əlavə, Oğuzlar parçalanıb dağlınlarda şah Məllikin Yazır boyundan olan bir bəy və Əli xanın oğulları... Yazır tərəfə getdilər. Onlar Hisar dağıni özəri üçün yurd və məskən seqdilər və orada bünövrə saldılar. Onların nevə neticələrini hələ də orada yaşıyırlar.

Allahın köməyi ilə Oğuz və nəsli, eləcə də türk sultanlarının anılması tamamlandı.

XI əsrdən etibarən həmdə türkmen və türkman adlandırılın Oğuzlar Türkiye türkləri ilə Azərbaycan, İran, İraq, Suriya, Türkmenistan türkərinin əccadılardır. Oğuzlar dördü tarixdən sonra qoşulmuş bir türk qövmədir. Nəticədə, köçən türk ənsürü olan Oğuz türkləri əvvəcə Türkiye və İranda siyasi hakimiyəti ilə keçirdilər. İranda da XX əsərdək türk hakimiyətini davam etdirildi. Fazılullah Rəşidəddin Həmədarının (1247-1318) yəhudi əsili Azərbaycan türkünün Cami ət-təvarixinin Oğuznaməsi milli kimlik tariximizi öyrənməkdə qıymətli mənbə və tariximizin bir parçasıdır.

Son.